

zdrobili. Sedaj se čuje, da so Rusi vsled ovih nesreč tudi obleganje Karsa popustili; tako je delo in trpljenje 3 mesecev zgubljeno, le Ardahan še držijo! — Ob Donavi leze tudi vse počasno; veliki knez Nikolaj je v Sistovu in je svoje čete porinol naprej do Monastira, Gabrove, Selvi, Lovaca in Plevne; vzel je Turkom Bjelo in Trnovo; pravijo, da se sedaj bliža Ruščuku od zaja. General Cimerman v Dobrudži stoji pred Medžidžijem. Ruski car stannje v Zimnici, kder so 4 mosti, črez katere se neprenehoma spravljajo vojaki, kanoni, in živež, kojega v Bolgariji nič najti ni; Turki so vse pokončali. Rumuni so Vidin precej poškodili z streljanjem; poslali so tudi 2000 vojakov črez Donavo, vendar so jih zopet poklicali nazaj. — Sedaj se bolj natančno vé, kako strašno so Črnogorci Turke oklestili. Knez Nikola je izdal izkaz, iz katerega poizvemo, da je Črnogorcev 991 mrtvih, 2175 ranjenih; vzeli so Turkom 21 zastav, 4 kanone, 1000 konjev, 13.720 pušek. Turkov je bilo 10.700 mrtvih in 17.500 ranjenih. Z ostanki vojske sta se Sulejman-paša in Saib-paša po morju odpeljala; prvi je poslan v Balkan, drugi pa v Tesalijo, kder se je prikazalo mnogo tolovajev pa tudi grških vstašev!

Za poduk in kratek čas.

Črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

V. Osvoboditelji turških Slovanov, hrabri Rusi, so srečno prekoračili široko in globoko Donavo; Turki so se jim nenavadno slabo v bran postavili; sedaj pričakujemo vsaki den od ondot važnih dogodkov; med tem se pa hočemo še enkrat ogledati za junaškimi Črnogorci. To storimo dnes laglje, ker smo natančnije poizvedeli, kako so Turke iz svoje uboge ali slovite zemlje podili. Nek Nemeč, ki se sedaj v Črnogori mudi in ki je priča bil, poroča nekej dunajskej novini tako-le: „Boj med Turki, kateri so pod Sulejman-pašem z 40 bataljoni (25.000 mož) 30 kanoni in 5000 tovornimi konji od Nikšiča prišli v Črnogoro, je trajal 9 dni. Vsaki den je bilo strašno klanje. Prvi den, t. j. v nedeljo 17. junija so zmagali Turki. Drugi den (ponedeljek 18. jun.) so Turki stali na visočinah široke gore Planinice, njim nasproti tudi na višini pri Ostrogu črnogorski poveljnik Vukotič z 12 bataljoni (6700 mož) in 4 kanoni, potem knez Nikola bolj proti zapadu pri Dolinah z 5 bataljoni in 12 kanoni. Celi den se je križem streljalo z kanoni in turški niso zamogli črnogorskih uničiti, čeravno jih je bilo skoro dvakrat toliko. Večkrat so se Turki v manjših tropah spustili iz Planinice, da bi Ostrog naskočili, toda vselej jih je toča črnogorskih krogelj zapodila nazaj. Vendar za njimi vdreti Črnogorci tudi niso hotli, ker bi sicer preveč ljudi pri napadu zgubili. Turki in Črnogorci so torej ostali zvečer vsak na svojem mestu. Tretji den (torek 19. jun.) se

je boj začel z močno strelbo iz kanonov. Sulejman-paša videvši, da tako nič ne opravi, sklene Črnogorce z bajonetom napasti in iz višin, kder so stali, siloma pregnati. V ta namen se spustijo Turki iz Planinice naglo proti Ostrogu in Dolinam. Takaj je stal knez Nikola, ki je pa bil že preslab, da bi zamogel divji naskok Turkov strpeti. Moral se je pred njimi nazaj pomeknoti v Bogatiče na cesti proti Vranjemu dolu in Cetinjam. Tako je bila Črnogorska vojska na dvoje razklana, kar je kneza Nikola močno prestrašilo. Bal se je, da mu bo sedaj Sulejman-paša vedno za petami tijan do Cetinj. Toda Sulejman-paša se ni upal tega storiti, dokler je še Vukotiča na strani imel pri Ostrogu. Tega tedaj močno napade, in se mu res posreči Črnogorcem vzeti klošter Ostrog, ki je proti večeru ves pogorel. Četrty den (sreda 20. jun.) je Vukotič pokazal, da ni samo hraber junak, ampak tudi izvrsten, bistroumen vojskovodja. Ostal je namreč z svojimi junaki na višinah blizu Ostroga ter je v noči brzo poslal Sočico, da zasede od Turkov zapuščeno Planinico. To se je tudi zgodilo in ko je solnce prisijalo, so Turki sebi za hrbtom zapazili Črnogorce, ki so takoj začeli v nje streljati. Ta srečna misel Vukotičeva in brzo delo Sočičeve je rešilo kneza Nikola in vso Črnogoro, Turke pa pogubilo. Ti so bili namreč sedaj od zaja prijeti, od Nikšiča in Hercegovine odtrgani ter prisiljeni prodirati naprej v Črnogoro in dalje v Albanijo. Tako so tedaj Črnogorci sami Turke tiščali naprej in so jih ta den pritiščali do Dubrave. Ker je Sulejman-paša sedaj imel Vukotiča za hrbtom in na levi strani, ni utegnil grabiti na desno proti veliko bolj slabemu Nikolaju. Peti den (četrtak 21. jun.) si je Sulejman-paša že domislil, v kako past da ga je prebrisan Vukotič spravil. Zato se obrne nazaj, napade Sočico na Planinici in Vukotiča blizu Ostroga. Planinico in prosto pot nazaj v Hercegovino hoče pridobiti, naj velja, kaj velja. Ali sedaj je bilo vse zastoj. Črnogorci se ne genejo iz mesta niti za stopinjo. Ob enem je se od večerne strani Nikola začel Turkom zopet bližati in od one strani vode Zete v nje streljati. Ko to Sulejman-paša vidi, sklene Zeto prebresti, Nikola napasti, zdrobiti in si kraj Zete pot skozi Črnogoro odpreti. Toda ko so Turki pri Dubravi skozi plitvo, le 15 sežnjev široko Zeto gazili, jih obsuje strahovita svinčena toča iz kanonov in krogelj kneza Nikole; cele vrste Turkov so popadale na zemljo, kakor muhe, bolj drzne izmed njih pa odnese bistro tekoča Zeta. Sulejman-paša je sedaj prepričan, da mu ni mogoče priti črez Zeto; ali tudi steza, ki se vije kraj vode do Spuša v Albanijo, mu je bila po Nikolajevih kanonih zabranjena. Torej je prisiljen nad Podračje krenoti proti Niničem in Martiničem. Pot je grozno slaba in pelja črez samo skalovje in med nizkim grmovjem, za katerim so Črnogorci varno počepavali in marljivo v Turke streljali. Šesti den (petek 22. jun.) so Turki le 1/2 ure daleč

prišli po strašnem krvi prelivanju. Sočica od zaja, Vukotič od izhodne, Nikola pa od zapadne strani so jih neprenehoma stiskali in napadali. Steza, koder so Turki šli je bila obložena z mrlji. V silni vročini so trpeli ljudje in živina; mnogo se jih je gladi in žeje mrtvih zvalilo na zemljo. Večsilih so se Turki srdito zagnali v Črnogorce, ali ti so se skoro vselej previdno zmuznili nazaj in le iz varnih krajev streljali. Sedmi den (sobota 23. jun.) je bil še bolj strašen za Turke. Neprenehoma in od vseh strani so pokali črnogorski kanoni, puške, revolverji in pištole; le pri Gumanjih so se Črnogorci usmilili enega spehanega in že razdjanega bataljona, (namesto 700 mož je imel samo 250) ter ga napali s handžarom in popolnem posekali. Ob 7. uri zvečer je prišel Sulejman-paša v Niniče ves potrt; zgubil je ta den 3000 mož. Osmi den (nedelja 24. jun.) je sklenil Sulejman-paša hitrej ko mogoče iz Črnogore odnesti pete in je torej ukazal naglo prodirati naprej. Do meje ni bilo več, kakor 3 ure hođa. Neizmerna težava za Turke bilo je 6000 ranjencev, katere so morali seboj vlačiti. Okoli poldneva so prišli do klostra Zdrebanika, kder je kamnat most čez Zeto. Tega se je hotel Sulejman polastiti, da bi zamogel mimo Danilovega grada naravnost v Spuš. Ko so Črnogorci to namero zapazili, so junaški zgrabili Turke. Nastala je grozna bitka; 3000 Turkov je mrtvih obležalo na polju pred Zdrebanikom; Črnogorci so zaplenili 300 konjev, več kanonov, mnogo zastav in pušek. Deveti den (pondeljek 25. jun.) so Turki imeli še poldrugo uro daleč do Spuša. Na tej kratki poti so si morali vsako stopinjo z krvjo priboriti. Ne samo Nikola, Sočica in Vukotič so pritiskali, ampak pri Martiničih je še vojni minister Plamenac od strani prijel Turke z 1700 Črnogorci. Od Zdrebanika do Kosovega loga je ležalo vse polno mrtvih Turčinov. Tukaj še le je Turk našel mir pred črnogorskimi krogliami in handžari, ker mu je Saib-paša iz Spuša prišel na pomoč ter spehane Sulejmanove čete spremil za visoko obzidje v Spušu in Podgorici. Črnogorci trdijo, da je Sulejman-paša na strašni poti skozi Črnogoro v 9dnevem boju zgubil 12.000 mož; Črnogorcev je bilo 891 usmrtnjenih 1936 pa ranjenih.

To je menda bilo zadnjokrat, da je prišel divji Turk v Črnogoro razbijat.

Smešničar 28. Ubog fantič iz dežele je prišel v mesto k čevljarskemu mojstru za učenca. Pri obedu se je začel jokati, ko so mu kosček govedine na krožnik položili. Zakaj se jočeš, ga vpraša mojster? Fantič emihajoč odgovori: „zakaj bi se ne jokal, če pa je zavoljo tega malega kosčka govedine moral velik vol smrt storiti?“

Razne stvari.

(Huda nevihta) je razsajala na gornjem Štajerskem in Koroškem, po planinah je palo mnogo

snega in huda toča je sekala na murskem polju od Radgone do Ljutomera.

(Kat. polit. društvo v Mariboru) obhaja občen zbor v nedeljo 15. julija ob 3 popoldne v dvorani gostilnice „zur Stadt Wien“.

(Bliški ubil) je Vida Ozmeča 7. t. m. v Stročji vesi pri Ljutomeru, ko je z osipalnikom kuruzo osipaval.

(Žandarijska štacija) pri sv. Juriju na južni železnici dobi 4 žandarje stalno nameščene.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Prestavljeni so č. gg. kaplani: M. Jurkovič v sv. JI pri slov. Gradcu, Fr. Dovnik v zgornjo Polskavo, M. Meško v Leskovec; Fr. Rojko k sv. Benediktu na Goričkem in J. Živortnik v Šoštanj. — Č. g. Kukovec je resigniral na njemu podeljeno faro sv. Petra pri Radgoni, ktera je vnovič razpisana do 21. avgusta; do istega dne je razpisana tudi fara sv. Miklavža nad Laškim. — Kaplanija pri sv. Martinu na Pohorju in ena kaplanija v Vuzenici ostane začasno izpraznjene. — V časnih pokoj stopi č. g. J. Jurčič, bivši kaplan pri sv. Benediktu na Goričkem. — Umrli je č. g. J. Škerta, župnik pri sv. Miklavžu nad Laškim, star 44 let.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: J. Zorko 22 gl. (ustn. dopl.), Kandut 11 gl., Cizej P. 11 gl., Pihler 11 gl., Živortnik 1 gl.

Dražbe III. 18. julija Peter Medved pri sv. Ani 1850 fl. Miha Hostnikar na Valcu 8780 gl. 20. jul. Miha Gabron v Kozjem, Matija Rodošek na ptujski gori 400 fl. 23. jul. Marija Maček v Gruščah 2575 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1²³/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Jecmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor	10	50	6	80	5	30	3	80	6	30	5	70	6	—
Ptuj	9	80	7	10	5	—	4	10	6	50	6	50	6	20
Ormuž	10	94	6	84	5	56	3	58	5	21	7	80	4	88
Gradec	10	41	6	65	6	—	4	40	5	85	—	—	6	20
Celovec	9	94	7	60	6	58	3	68	6	86	4	46	7	48
Ljubljana	11	21	7	—	4	20	3	—	6	40	4	70	7	48
Varaždin	8	—	7	—	4	—	4	—	6	20	7	—	6	—
Zagreb	9	—	8	—	3	80	4	—	6	10	6	20	6	50
Dunaj	13	45	10	40	9	30	7	15	7	10	—	—	—	—
Pešt	11	70	8	80	6	55	6	70	6	80	5	—	—	—

Loterijske številke:

V Gradcu 7. julija 1877: 32 13 63 16 59.

Na Dunaju " " 29 58 49 78 33.

Prihodnje srečkanje: 21. julija 1877.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 61 05 — Srebrna renta 66 75 — Zlata renta 72 75 — Akcije narodne banke 778 — Kreditne akcije 145 — — Napoleon 10 03 — Ces. kr. cekini 6 98 — Srebro 109 10